

21.12.2011

Dnro 4689/2/11

Ratkaisija: Oikeusasiamies Petri Jääskeläinen

Esittelijä: Vanhempi oikeusasiamiehensihteeri Håkan Stoor

ESITYS KUOLEMANSYYN SELVITTÄMISESTÄ ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA

Eräissä käsiteltävänäni olevassa asiassa kävi ilmi, että kuolemansyyn selvittämisestä annetun lain (459/1973) salassapitosäännökset eivät ota huomioon oikeuslääketieteellisen kuolemansyyn selvittämiseen toisinaan liittyvää tiedottamisen tarvetta (ratkaisu 21.12.2011 dnro 649/4/11).

Kyse oli aluesairaalan synnytysosastolla vuoden sisällä tapahtuneesta kahdesta kuolemantapauksesta. Katsoin, että nykyisen lainsäädännön perusteella on tulkinnanvaraista, voidaanko yleisölle antaa edes yleistä tietoa vainajan kuolemansyystä silloin, kun tämä saattaa olla tunnistettavissa.

Kuolemansyyn selvittämisestä annetun lain 15 §:n 1 momentin (858/1997) mukaan kuolemansyyn selvittämistä koskevat asiakirjat ovat salassa pidettäviä. Lain 2 ja 3 momentissa säädetään tiedon antamisesta omaisille sekä eräille viranomaisille ja vakuutuslaitoksille sekä tieteellistä tutkimusta, tilastointia sekä viranomaisen suunnittelu- ja selvitystyötä varten. Laillisuusvalvojen käytännössä säännöstä on tulkittu ahtaasti (ks. em. ratkaisussa mainitut ratkaisut). Kirjallisuuden perusteella näyttäisi myös olevan kysymyksenalaista, voidaanko kuolinsyystä antaa tietoa omaisten suostumuksiin (Mäenpää, Julkisuusperiaate, 2008, s. 176).

Nähdäkseni oikeuslääketieteellisen kuolemansyyn selvittämisen tuloksista olisi toisinaan perusteltua tiedottaa yleisölle myös silloin, kun asiassa ei ole syytä epäillä rikosta. Tämän vuoksi esitän sosiaali- ja terveysministeriön harkittavaksi lain täydentämistä vahinkoedellytyksellä tai muulla sääntelyllä, joka mahdollistaa sekä vainajan yksityisyyden suojan että perustellun tiedottamisen tarpeen huomioon ottamisen.

Pyydän ilmoittamaan minulle 30.6.2012 mennessä mihin toimenpiteisiin esitykseni on antanut aihetta.